

ÅRSSKRIFT

Den Rytmiske Højskole 2015

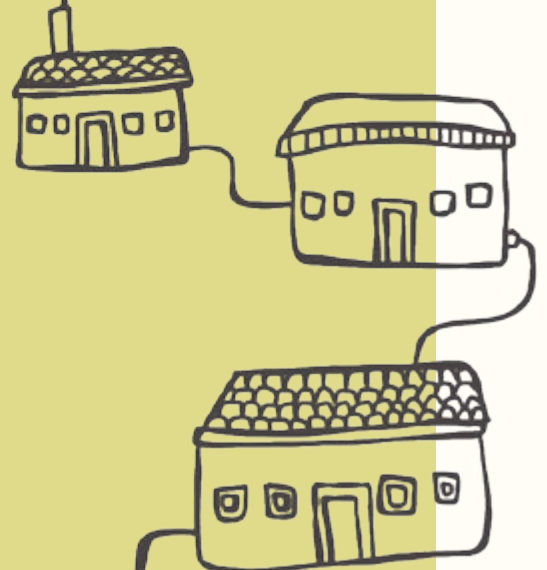

Illustration og lay-out
juliebjørnskov.dk

Højskoleaftener i Odsherred

- af Lars Gjerlufsen

I 2015 har vi på højskolen gennemført et projekt med højskoleaftener rundt i Odsherred. Den tidligere kulturminister Marianne Jelved var meget optaget af folkeoplysning og så gerne højskolerne spiller en større rolle med folkeoplysende arbejde i lokalsamfundene. Det flugtede meget godt med, at vi vil meget gerne være mere synlige i lokalsamfundet, så derfor har vi i foråret 2015 arrangeret forskellige højskoleaftener rundt i Odsherred, støttet af projektmidler fra Foreningen af Folkehøjskoler i Danmark.

Baggrunden for projektet

Vi har snart eksisteret i 25 år, hvilket betyder at højskolen er fast etableret i højskoleverdenen og for såvidt også i lokalområdet. Højskolen har dog den udfordring, at de lokale pionerer fra højskolens etablering ikke længere er aktive i samme grad, både i forhold til deltagelse i arrangementer og skolekredsaktiviteter. Derfor har højskolen et behov for at genstarte det lokale engagement, for at sikre en fornyet lokal forankring, som skal bære højskolen videre i den næste årrække.

De fleste lokale har hørt om os, men mange benævner os bare som musikskolen, derfor vil vi gerne udbrede kendskabet til Den Rytmske Højskole som folkehøjskole. Vi vil meget gerne være en lokal kulturinstitution, som skaber rum for folkeoplysning og kulturoplevelser i en vekselvirkning mellem højskoleelever og lokalbefolkningen. Derfor er målet på længere sigt, at få placeret højskolen centralt i de lokales bevidsthed, så det bliver naturligt at deltage i højskolens arrangementer.

Højskoleaftenerne

Derfor lavede vi i foråret 2015 højskoleaftener med en blanding af folkeoplysning og kulturoplevelser i de største bysamfund, for der i gennem at give et tilbud, som blander det oplysende med det underholdende. Vi fik udbredt kendskabet til Den Rytmske Højskole, som en lokal kulturinstitution og samtidig givet prøver på højskolens særlige oplevelses- og læringsrum. Ved alle arrangementer var der fællessang og indslag fra højskolens elever og vi havde selvfølgelig kaffe og kage med.

Vi nedsatte et elevudvalg som var med til sammensætte programmet efter denne skabelon:

- 1 Indledning med noget fra højskolen, fx kor og fællessang.
- 2 Aftenens hovednavn.
- 3 Snak/debat mellem gæster og højskoleelever, der serveres kaffe og kage.
- 4 Afsluttende fællessang.

Vi vil afholdte 3 højskoleaftener ude i lokalområdet og afsluttede med et stort Grundlovsmøde på højskolen.

Projektets aktiviteter

Vi tematiserede højskoleaftenerne med udgangspunktet "kvinder i musikken". Grundlovsdag 2015 var fejringen af 100 året for grundlovsrevisionen, der gav kvinderne stemmeret. I den rytmske musik findes en meget skæv kønsfordeling med meget få kvinder, som spiller instrumenter. Det giver jævnligt debat, når fx programmet til Roskilde Festival indeholder meget få kvinder.

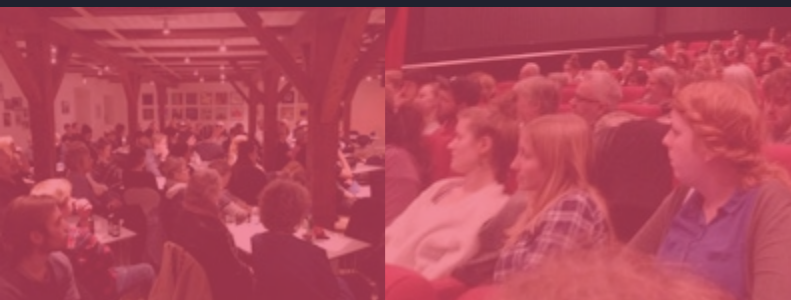
Derfor var det oplagt at sætte fokus på kvinder i musikken i et år, hvor vi samtidigt kan fejre 100 året for kvindernes stemmeret. Der er ingen tvivl om vi vil gentage grundlovsmødet i 2016, og vi håber at have startet en ny tradition for grundlovsmøder på Den Rytmske Højskole.

De 4 højskoleaftener

Marie Carmen Koppel - Højskoleaften i Pakhuset, Nykøbing Sjælland.

Den Rytmske Højskole bød på en unik koncertoplevelse med en af Danmarks mest anerkendte sangerinde, nemlig Marie Carmen Koppel. Aftenen indledtes med et højskoleindslag fra vores elever, hvorefter Marie Carmen indtog scenen sammen med sin pianist. Det blev et med møde den danske Gospel og Soul Diva i et intimt og nærværende forum, hvor hun udover at spille sine sange, fortalte om sit liv.

Simone Aaberg Kærn, Smiling in a war zone - Højskoleaften i Vig Bio. Film, foredrag og højskolestemning.

Simone Aaberg Kærn er en dansk kunstner og pilot. Hun er bl.a. kendt for et portræt af statsminister Anders Fogh Rasmussen og dokumentarfilmen Smiling in a Warzone om hendes flyvning til det krigsramte Afghanistan.

For Simone handler det om, som kunstner at være forkert på den rigtige måde. At være den sten i skoen, der får folk til smilende, at klø sig i hovedbunden... og måske tænke efter...

Vi oplevede en forrygende og humoristisk fortælling om kvindeligt heltemod, søsterskab og storpolitik. Foredraget blev efterfulgt af en heftig spørgerunde og debat.

Hvis man kan smile i en krigszone er meget muligt?

"SONGWRITERCIRCLE" Højskoleaften i Aksen, Asnæs.

En aften i sangskrivningens tegn. Det hyggelige spillested i Asnæs dannede rammen om en såkaldt "Songwritercircle", hvor en række unge, upcoming sangskriverinder tog os med på en rejse gennem forskellige musikalske udtryk, genrer og fortællinger. Arrangementet startede med en fællessang i højskolens ånd, hvorefter de unge kunstnere indtog scenen.

Grundlovsmøde - På højskolen

Vi fejrede grundlovsdagen og 100 året for grundlovsrevisionen, med et møde med taler, musik og mad.

Kl. 14.00: Velkomst og fællessang

Kl. 14.30: Grundlovstale og musik ved Simona Abdallah

Kl. 15.15: Musik af højskolens elever

Kl. 16.30: Buffet og mulighed for snak/debat

Kl. 17.30: Afrunding og tak for i dag.

Hovedtaler: Simona Abdallah

Vi havde æren af at møde den dansk-palæstinensiske perkussionist Simona Abdallah. Udover sin musikalske karriere, er Simona Abdallah forfatter til den anmelderroste bog "Lykkens brud", - en fascinerende fortælling om at have modet til at vælge sin egen vej og følge sine drømme på trods af familieforventninger, religiøse og kulturelle normer. På grundlovsmødet oplevede vi Simona folde sig ud på sin tromme og fortælle en del af sin historie.

Bevæg dig kun med livets hastighed

- af Nanna Fusager Larsen og Frederik Langkjær næstformand og formand

Vi genkender med det samme: citatet over hovedindgangen til Den Rytmiske Højskole. Det står indskrevet i skolens vision, for sådan skal det være på en højskole. Her skal man ikke gøre alt det, andre gør, fordi "sådan gør man", men i stedet have sig selv med. Det har DRH haft fra begyndelsen, og i år kom skolen så dertil i sit liv, hvor tiden var blevet moden til at få sig en elevforening.

Den 25. april blev Elevforeningen for Den Rytmiske Højskole stiftet og Henriette S. Nielsen, Sarah B. Pedersen, Nanna F. Larsen, Jonas R. Ernsten, Verner Stormgaard, Emil Ronning, Daniella Skovgaard og Frederik Langkjær blev valgt ind i bestyrelsen.

Elevforeningens hovedformål er at fastholde kontakten mellem DRH og skolens tidligere elever. Den skal holde fast i tanken om, at vi

laver højskole for og med hinanden. DRH's gule rammer kan nemlig ikke gøre arbejdet alene. De behøver os til at fylde dem ud; og når det sker, er det som om noget magisk opstår. Vi spiller den djembe-solo til den afrikanske stammedans, vi aldrig havde troet, vi skulle spille. Vi møder hende pigen fra Vester Hassing, der snedkerer sine egne møbler, vi aldrig havde troet, vi skulle møde. Vi drikker den liter rød spand til festen kl. lidt i fem, vi aldrig havde vidst eksisterede. Ja, at være på højskole er med andre ord det umuliges kunst.

Vi har i bestyrelsen været af den opfattelse, at der blandt alle jer tidligere elever lå et kæmpemæssigt magisk potentiale gemt. Vi har alle smagt på DRH's forbudte frugt og blevet forvist til den kolde og gølge virkelighed, men vi har modsat Adam og Eva muligheden for at komme tilbage til paradiset.

Vi har muligheden for at bryde vores montone hverdagstrummerum og komme tilbage og genopleve magien i mødet med nye oplevelser og bekendtskaber samt gamle minder og venner. Vi ved alle sammen, hvad det handler om, og vi har alle sammen fået nye erfaringer og kundskaber, som andre kan få glæde af. Derfor kan hastigheden i elevforeningens liv kun være for langsom. Vi skal have engageret så mange som muligt, så magien kan spredes og forlænge sig udover de uger, et højskoleophold varer.

Elevforeningen er da også kommet godt fra start. Udover den stiftende generalforsamling som nød stor opbakning fra mange af jer, var første skridt at indordne den veletablerede Gammel-Elev-Weekend under foreningen. Det ledte i første omgang til medlemsfordele i form af rabat ved deltagelse. Derudover vil det frivillige udvalg, der arrangerer Gammel-Elev-Weekend, fremover høre under elevforeningen. Ændringen har kun teknisk betydning, for i praksis vil de engagerede i udvalget stadig have frie rammer til at vedholde og forny de traditioner, der er tilknyttet weekenden – så som: husbesøg, jam i caféen, koncert med nuværende elever, årgangsbillede, tjanser, øltelt og Happy Hour med Lars Gjerlufsen og Rasmus Grosell. For mange tidligere elever er der en stor affektionsværdi tilknyttet weekenden, og den er det stærkeste nuværende eksempel på fastholdelsen af højskolemagien for tidligere og nuværende elever på DRH. Det er derfor elevforeningens ønske at styrke og udvikle begivenheden.

Foreningens næste og hidtil største skridt var dette års Efterårsweekend. Tanken bag er grundlæggende den samme som den bag

Gammel-Elev-Weekenden, nemlig at styrke kontakten til skolen og opleve gensynets glæde med de trykke rammer. Det nye er indholdet og efterårsholdenes mulighed for på lige fod med forårsholdene at få lov til at mærke, at de er en del af et større fællesskab. Weekendens i år forløb i store træk med mad, bingo og en hyggeøl fredag aften, mens lørdagen stod på elevarrangerede workshops som rotation, brevskrivning, halløj-i-køkkenet, sangskrivning og guitar-nørderi efterfulgt af generalforsamling og et brag af en balkanfest om aftenen. Det var fantastisk at opleve hvordan weekenden i højeste grad lykkedes pga. et stort engagement fra tidligere elever, workshopansvarlige og bestyrelsen samt en fremragende rengøringsindsats, der gjorde selveste Pia Boda henrykt. Endelige skal det nævnes, at der ved generalforsamlingen blev valgt nye medlemmer til bestyrelsen. Bestyrelse består derfor nu af Frederik Langkjær, Nanna F. Larsen, Emil Ronning, Verner Stormgaard, Henriette S. Nielsen, Sarah B. Pedersen, Jonas R. Ernsten og Jon Frederiksen, samt Jonas Søgaard Juul og Martin Bartosz Pedersen som aktive suppleanter. Vi ser i bestyrelsen frem til samarbejdet med de nye medlemmer, som allerede nu har bidraget med masser af idéer og god energi.

Tilbage er der kun at sige tak til elevforeningens bestyrelse, Den Rytmiske Højskole og Julie Bjørnskov, som har lay-outet denne første udgave af elevforeningens årsskrift.

DRH - E15 og livets rytme

- af Christian Shawn Svensson

Kærlighedens sprog er tavshed. Et åbent hjerte har intet sprog - det elsker blot - dybt og altomfavnende - uden ord. Kernen i det menneskelige liv. Forstanden kan mange sprog. Forstandens væsen rummer også uvidenhed/angst. Forstanden vil forstå, den kæmper mod det ukendte, det uvisse, den iboende frygt. Oprindeligt skulle den tjene hjertet i det ofte praktiske liv. Men forstandens behov for kontrol lader den tale i mange tunger og larmende - så hjertet lukkes. Tjeneren er blevet til herren. I denne tilstand leves livet i høj grad på denne jord. Den kaldes normalitet.

At livet på Den Rytmske Højskole også har praktisk karakter, blev jeg hurtigt klar over i min nye rolle som E15-kursusdeltager. At livet på højskolen, en ny verden i min virkelighed,

summede af intens kreativitet udtrykt gennem tonernes univers blev også min hurtige erkendelse af, at fællespulsen for ca. 85 kursister er: På trods af hver deltagers unikke virkelighed levede den daglige kommunikation og aktivitet med hinanden i en atmosfære af åbenhed, ærlighed eller autenticitet. Musikkens kreativitet blev til universel-sproglig nævner i et harmonisk fællesskab. Tak, for denne glædelige erfaring og gave. Det kan gøres - her leves det! Tiden er moden til at "MUSIKKEN" tildeles Nobels fredspris. Tonernes sprog kan globalt, hvad forstanden åbenlyst ikke formår...

Livets konstant er forandring. Jeg tog en mellemlanding på DRH - E15 blev til en bro mellem to virkeligheder i mit liv:

Hvordan?

Den 16.7.15, uret viste kl. 4:20, halvvågent var ordene der: ..."rytmisk højskole"... - de kom to gange. Jeg var vågen og nysgerrig. Ti dage efter, et besøg af DRH og min nye virkelighed var en realitet: E15 i Vig.

Hvem?

Efter godt 30 års erhvervserfaring blev jeg klar over, at min kreativitet savnede trivsel. Forberedelsen til springet til et andet univers tog ca. 10 år mere. Pludseligt, den 9. august stod jeg midt i det... Ja, jeg er en ældre voksen med knap 60 års livserfaring. Min nysgerrighed og mit Pippi-Langstrømpe-gen (begrebet lærte jeg også her) trives godt i samklang med kreativitetens koncept her på stedet. Det er berigende og livsbekræftende for mig at opleve, at unge og ældre voksne kan kommunikere og samarbejde frit, åbent og autentisk, uanset forskellen på livserfaring. Det bekræfter netop mit perspektiv: når mennesker mødes, er der mange forskellige aspekter af at kunne lære af hinanden - på en ligeværdig måde og til glæde og gavn for hinanden - som win-win!

Denne oplevelse kan jeg desværre kun sjældent genkende fra mit arbejdsliv - for megen forstand, angst, splittelse, dagsordener, sprog/ansigter i forskellige roller...

Så, ordet "elev" har jeg forlængst slettet fra mit sprogbrug. At tale om elev/lærer- relationen tilhører sidste århundredes unuancerede måde at udtrykke menneskelig interaktion på.

Hvad?

Min nyankomne virkelighed er at leve kreativitetens vej som selvstændig. Jeg ser i glæde frem til det. At stå på en scene er mit nye perspektiv og min platform - dér vil legen foregå - begrebet "arbejde" er transformeret. Min stemme som sanger vil blive en delmængde, men netop dette faglige aspekt blev til en udfordring for DRH og mig. Der venter min ekstra indsats fremover.

Alt er godt !

Konsekvensen af mellemlandingens gaver er min taknemmelighed til livet udtrykt gennem alle mennesker på højskolen: Jeg har høstet en meget værdsat livserfaring. Den åbnede døre, så jeg kunne fokusere, give slip og tage imod nye perspektiver på livet. Dertil hører også min smukke erfaring, at så mange unikke, menneskelige virkeligheder i næsten fire og en halv måned kommunikerer og skaber efter overordnede principper, så forstanden forblev i tjenerrollen.

Tak til og hurra for livet og tonernes sprog!

333christian@gmx.net

Øko faget og værkerne.

- af Niels Tørgensen aka Øko-Niels

DRH har heldigvis masser af udendørs- arealer... Jeg har altid syntes, at det var sjovt at lave noget med hænderne – og ikke kun hovedet. At ånd også fulgtes med håndens værk. Økologi og økologisk byggeri har optaget mig meget. Hvordan kan man som menneske leve i større samhørighed med naturen? Hvordan kan man leve et liv uden at mindske mulighederne for et godt liv på jorden for sin næste? Dette har været afsættet for faget på DRH. Hvis man samtidig kan opnå sidegevinster, fx i højere grad blive herre over sit eget liv, gør det jo ikke noget. Det er min påstand, at du via økologien i højere grad bliver herre over dit eget liv, og dermed giver plads til dem der kommer efter dig. Ikke mindst hvis du bygger økologisk. Naturmaterialer er billige og resurse-etiske. Man kan bygge og bo billigt, og dermed frigøre tid og kræfter til de ting der virkelig betyder noget for en. Resurse-etik handler også om, hvordan vi behandler alle de mennesker, som omgiver os.

I DRH's startfase var der ikke mange penge til øko-projekter, hvilket jo tilfældigvis faldt i rigtig god tråd med ovenstående betragtninger. Byggeprojekternes indhold har som regel taget længere tid at materialisere sig i mit hoved – end at udføre dem i praksis. De skulle være:

1

Billige

2

Tjene et formål, som kunne bruges af eleverne

3

Overskuelige i sin udformning (så eleverne kunne overskue ideen, og være med i udformningen)

4

Og ikke mindst kvalificere DRH's udendørsrum og gøre dem smukkere

Projekter gennem årene

1993 Etablering af kompostbeholdere	2008 Sauna etablering – årets motorsavsmassakre
1994 Rund drivhusdome 7x7 meter til øko-agurker, tomater osv til køkkenet	2009 Terrassebyg ved saunaen
Verdens navle påbegyndes, som stor udendørs samlings forum til 90 personer
1995 Høsehus til 12 høns	2010 Udendørs-koldbruser konstruktion ved saunaen med fransk pileflets hegn rundt om.
1996 Høsehus udvidelse til 24 høns. Dobbeldækker hus, så hønsene boet på 1 sal og høsegård i stuen.	2012 Drh får frugtplantage med 22 træer, indhegnet a la dyrehaven...
Udendørs bålhus påbegyndes, hvor vi kan sidde i tørvej i flammernes skær
1999 Byggeri af halmballehus	2013 2013 Stormen Bodil tog drivhus dommen med sig...suk
2004 Byggeri af brændeskur	
2005 Byggeri af økotoiletter, såkaldte separations-toiletter til den flydende og faste del...	

Jeg erkender, at jeg har fjumret!

- af Rasmus Grosell

Hvert semester møder jeg unge mennesker, der fortæller mig, at dette højskole semester er en del af deres fjumreår. Jeg bliver både provokeret og ked af deres udtalelser, og jeg har gjort det til en del af mit svar at dele en hemmelighed med dem, nemlig den at jeg har levet et liv, hvor jeg har haft omkring atten fjumre eller sabbatar.

At fjumre kan betyde at bære sig klodset eller fjollet ad. Tusindvis af unge omtaler altså mere eller mindre bevist tiden fra de stoppede en ungdomsuddannelse til de befinder sig på en ECTS pointgivende institution som en tid, hvor de bærer sig klodset eller fjollet ad. Måske bruger de i stedet ordet sabbatar. Begrebet Sabbat har mange betydninger, men henviser som oftest til en religiøs hviledag. Ved denne subjektivering taler de unge sig selv ind i en forståelse af tiden mellem gymnasiet og en videregående uddannelse som en tid med hvile, klodsethed og fjol.

Knud Romer har udtalt, at vi har taget dannelse ud af ordet uddannelse. Jeg mener at med denne fragmentering af begrebet, står vi tilbage med et hidsigt imperativt, der som en anden skole mester råber de unge ind i hovedet: ud og studer!

Jeg har i mit virke som højskolelærer, som foredragsholder, coach, mentor og vejleder mødt et utal af unge, der fortæller mig, at de ikke ved hvad de vil. Det handler ikke om, at de unge

ikke ved hvad de vil, det handler i højere grad om, at de konstant søger det rigtige svar på hvad der forventes af dem, altså hvad de skal. Hvad skal der blive af mig?

På en morgensamling på højskolen delte en ung mand sin frustration over, at så mange mennesker spurgte ind til hvad han ville være. Han skulle jo blive til noget. Han undrede sig over, at ingen havde lyst til at spørge ind til hvordan han ville blive til nogen. Jeg tror, det er muligt at blive til noget uden først at have fundet ind til at være nogen, men der er en meget stor fare for, at det valg er truffet ud fra ydre og indre domme, der ikke har særligt meget med et eksistentielt valg at gøre, så meget som det har at gøre med frygt. Jeg tror, at når så mange unge mennesker udtaler, at de ikke ved hvad de vil og at presset til at skynde sig ind på en uddannelse kun gør det værre, så kan løsningen være, at vi går i den helt anden retning. Vi er nødt til at begynde at skabe rum til fordybelse og refleksion.

Jeg bekymrer mig over alle de unge mennesker, der efter fremdriftsreformen blev indført på universiteterne i 2013 føler sig presset til at skynde sig i gang med en uddannelse uden at have brugt tid på at undersøge, hvad de brænder for. Når noget brænder, har det brug for næring, og den næring er vores vision og vores værdier, der kan guide os når vi kommer i tvivl.

Når vi igen og igen skynder på unge mennesker med fremdriftsreformer, skræmmekampagner, så fratager vi dem to vigtige dimensioner i at opnå et mål, nemlig tiden til fordybelse og dermed den eksistentielle refleksion, og vi fratager dem tiden til at opdage, hvad det er for værdier, der betyder noget for dem. Mange mennesker har slet ikke fået mulighed for den selverkendelse, der ligger i at være i tvivl. Der er langt fra at være i tvivl og til at være fortvivlet. Tvivlen fordrer et eksistentielt valg, og i det valg bliver vores værdier og visioner realiseret.

Jeg blev student i 1990. Siden har jeg uddannet mig. Jeg har uddannet mig som musiker. Jeg har læst på skoler i New York. Jeg har studeret musik i Vest afrika, jeg har taget på dannelsesrejser til blandt andet Cuba, New Orleans og London. Jeg har taget to selvfinansierede uddannelser i ledelse og coaching på sammenlagt 2 år. Jeg har altså holdt atten fjumre eller sabbatar indtil jeg i en forholdsvis sen alder startede på universitetet og tog en akademisk uddannelse. I de atten år har jeg også fjumret med at starte en musikforening, jeg har fjumret med at blive professionel musiker, jeg har holdt sabbat imens jeg opkøbte den ejendom jeg boede i og sammen med 30 familier og en dygtig boligadvokat oprettede en andelsboligforening i hvilken jeg fungerede som formand. Jeg fjumrede også med at blive forelsket og blive far. Dannelse i form af uddannelse er mulig på universiteterne, men den er i lige så høj grad mulig at opnå liggende på ryggen under et gammelt æbletræ.

At tage på studie rejser, at starte foreninger, at dedikere sig til frivilligt arbejde, at prøve sig selv af i forskellige relationer er ikke at fjumre eller at holde sabbat, det er at tage sit liv alvorligt og anerkende, at forsøget på at finde en mening med ens liv bedst findes i det spændings felt der opstår i relationer og erkendelser over tid.

Min pointe er, at vi fratager unge en vigtig motiverende drivkraft, hvis vi bliver ved med at skynde på dem, og forstærke den gældende

diskurs, at tiden mellem gymnasiet og universitetet er lig med fjumre år. Det er os som forældre, undervisere og vejledere, der har et ansvar for hvordan vi ønsker at vejlede vores børn og elever. Spørgsmålet er, om vi vejleder de unge mennesker ud fra en altruistisk værdi om at støtte vore medmennesker i at træffe værdifulde valg, eller vi i virkeligheden bare er i gang med at presse vores egen frygt ned over hovedet på dem. Vi frygter, at det velfærdssystem som vi har gjort os selv så afhængige af skal styrte sammen. Vi vil også have efterløn og pension, og det kan kun lade sig gøre hvis der er nogen til at overtage trædemøllen for os, når vi takker af. Vi overfører vores egen frygt til de unge mennesker. Hvad skal der blive af dig? Hvad vil du leve af? Spørger vi de unge mennesker, og hvis de svarer oprigtigt ud fra en drøm, er vi hurtige til at komme med vores misforståede rationelle realisme og skyde drømmen ned. Jeg kender mange voksne mennesker, der har oplevet store fiaskoer ved at prøve at blive til noget de i bund og grund ikke ønskede i stedet for at gå efter det, de i virkeligheden drømte om. Hvorfor ikke lytte til de unge og opfordre dem til at forfølge deres drømme? Ingen kan vide, om de får succes, men så kan de idet mindste sige, at de gik efter det de ville, frem for det de oplevede de skulle.

Vi er nødt til at turde erkende forskellen på hvad der handler om at støtte de unge i at få et liv hvor de træffer egne valg og går efter deres drømme ud fra deres værdier, og så vores egen frygt for at blive gamle i et samfund uden arbejdskraft og skatte kroner til at finansiere vores fortsatte velfærd. Lad os have modet til at erkende forskellen på vores egen sorg over vores egne ikke udlevede drømme og vores egen frygt, og lad os give de unge mennesker lov til at tage sig tid til at mærke hvad de vil og tid til at danne sig.

Lærernetværk en succes

- af Redaktionen på Højskolebladet

Højskolelærere har stort udbytte af faglige netværk. For nylig blev der etableret et netværk for musikhøjskolelærere

I to lærerige oktoberdage på Den Rytmske Højskole mødtes musiklærere fra højskoler i hele landet til det første netværksmøde for musikhøjskolelærere.

Netværket er en længe savnet platform mellem højskolelærere på tværs. Igennem erfaringsopsamling og vidensdeling udvikler og debatterer de deres mange hverdagspraksisser.

I højskoleregi udfoldes musikundervisningen i dag i en bred vifte af teori og praksis i forhold til elevniveau, faciliteter, prioriteringer og profil. Det har åbnet for en mangfoldighed af debattemner og retninger og det var tydeligt på netværksmødet, at behovet for at få talt sammen var enormt. Mange temaer og udfordringer blev bragt op i de dage, som kurset stod på, og med oplæg

fra to interessante faglige perspektiver, nemlig jazzmusiker og hjerneforsker Peter Vuust, og uddannelsesansvarlig for sangskrivning ved Det Rytmske Musikkonservatorium, Anders P. Jensen, var rammerne sat for et frugtbart og fremadrettet udviklingsarbejde for denne gruppe af lærere.

Stor succes

"Vi var 15 lærere fra 7 højskoler, og netværksmødet var en stor succes," fortæller Stig Kaufmanas, som er leder af det nye netværk og til daglig højskolelærer på den Rytmske Højskole.

Han håber på, at det kan inspirere andre lærere til at tage samme initiativ til at skabe netværk inden for deres fag, og stiller sig gerne til rådighed for eventuel sparring.

Næste netværksmøde for musiklærere kommer til at foregå torsdag 25. februar til fredag 26. februar 2016 på Den Rytmske Højskole.